

EL CERVELL DE L'ANDREW

Irene Tortós / Llibreria l'Altell

És realment meritori que algú de 83 anys, amb un extensíssim currículum de treballs, llibres, premis de tota mena, en fi, una celebritat literària consolidada, encara tingui la gosadia d'escriure una novel·la com aquesta.

Al dir “com aquesta” vull dir una novel·la intencionadament sorprenent, intrigant, que fa pensar i qüestionar, innovadora (sí, es pot ser innovador als 83, magnífic, no?). **Doctorow** és un escriptor internacionalment reconegut com un mestre de la novel·la històrica (o novel·les amb elements històrics molt acurats). Aquesta novel·la és completament diferent, aquí no hi ha una trama convencional, ni una narrativa convencional. Es tracta d'una conversa, però no hi ha guionets; l'Andrew parla d'ell mateix, però tant utilitza la tercera persona com la primera.

L'Andrew del títol manté una conversa amb un home, en un lloc desconegut i en circumstàncies poc clares. Aquest home podria ser un psicòleg o potser no, potser és un interlocutor en la imaginació de l'Andrew, un neuro-científic i professor que, mentre ens explica els episodis —feliços i traumàtics— de la seva vida, ens il·lustra sobre ciència cognoscitiva i filosofia de la ment. “La gran pregunta de la neurociència és com el cervell es converteix en ment”, diu l'Andrew, “com aquesta bola de llana et fa sentir un ser humà”.

En aquesta novel·la hi ha un esforç intel·lectual que el lector ha de fer per anar teixint la trama —o, millor dit, la no-trama— a través de les pistes que l'Andrew va deixant. Tot i així, quedaran preguntes a l'aire i cada lector es farà les seves pròpies respostes. Aquesta és, segons la meva opinió, la gran qualitat i el gran mèrit d'aquesta novel·la. Als que us agraden els trencaclosques, us agradarà llegir-la.